

İbrahim

İbrahim için, ondan öte hiçbir şey olmadığından

Bir

Gözleri, demirin kalbinden oydu. Burnu, dudakları ve kulakları eriyikten çekti çıkardı. Zihninin gerisindeki vücudun kımıldadığını görüp heyecanla verdiği nefesle boyunun damarları şişti. Metali kalıbına döküp katılaştığını beklerken maskesini, önlüğünü çıkarıp atletini değiştirdi. Fırının olduğu odanın kapısını çekti. Demirsi kokusu ondan önce çıktı. Ateşin başında çokça vakit geçirmiş ve kılıç dövmekten elleri nasır tutmuş adamların vakurluğunda. Geniş gövdesine yapışan atleti giydiğinde gencecik hissedirdi. Kilolarca kalıbı tek hamlede kaldırıp atölyeye götürecekti. Göğsüne inen sakallarını boyamayı reddetmese yirmi yaş daha küçük görünebilecek.

Suryan, Dina'nın kilden modelini hazırlamıştı önce. Modeli sıvı alçıyla kapladıktan sonra bunu düşünerek şarap içmiş, geçen gece beraber çalışırken dinledikleri pre-

ldleri tekrar döndürmüştü. Al kil modelin biçimini alarak donup katılaşınca Dina'yı kalıbın içinden çıkar mıştı. Boşalttığı kalıba içindeki boşluğu dolduracak şekilde sıvı alçı dökmüş, o da donup katılaşınca dış kalıbı düzgünce keserek modelden ayırmıştı. Kalıbın içindeki boşluğa bu kez de eriyiği dökerek soğumaya bırak mıştı. Metal katılaşınca dış kalıbı eklem yerlerinden ayırırken titriyordu. Dina'sı karşısındaydı.

On beş senedir, çalışmaları bittikten sonra atölyede kalıp sabaha kadar Dina'yı düşünerek mastürbasyon zamanlardaki gibi kabardı pantolonu. Onca zamandır ilk kez dürtülerinden dolayı suçluluk hissetmediğini fark ettiğinde aceleyle tıraş makinesini aldı eline. Dina'yı bir an önce przlerinden kurtarmayı ve parlamasını görmeyi istiyordu. O olanca güzelliğiyle karşısında durunca biraz daha aklanacaktı geçmişinden. On altısında tir tir karşısına geldiğinde kısa eteğinin altında korkudan dikenleşmiş bacak kıllarını arzulayışını silip atabilecekti. Dina'nın hocası olduğu ilk yıllarda çalışırken kasıklarına giren ağrıları düşündü, boşalamamanın verdiği gerginlikle alçıya, bronz, mermere nasıl giriştiğini hatırladı. Ertesi gün yüzüne bakarken kirpiklerinden döllerinin nasıl aktığını dşledike kaçan uykusunu getirebilmek için denemediği yöntem kalmamıştı. Kronik bir *insomnia*.

O yaşlanırken, aynı havayı soluduğu çocuğun bir kadına nasıl dönüştüğünü izlediği onca zaman. İki karışını da boşarken hiç acı çekmemişti. Birleştirilip ayrılan evlerin boşluğunda, eşyaların tozlanmış sakinliğinde, karışının kalan eşyalarını almaya gelmesini beklerken Dina'nın ilerinde mürdüm noktalar olan mor gözlerinden aldığı me-

tanetle akışına tutunmuştu. Orada burada dağılan kütüphanesindeki kitapları ders çıkışlarında gittikleri sahalarda yeniden toplarlarken, bir kahve için evden biraz daha izin almakta ısrar etmemesini istediği akşamüstlerinde, otobüsünden ona el sallarken eve gidip Dina'yı düşünerek neler yapacağını bilmenin mide bulantısı ve heyecanı ile bir taksiye atlayıp odasına dönerdi. Tek eline sığdırdığı yüzünü düşünerek gözlerini kapadığında birkaç saat sonra onu göreceğ olmanın telaşıyla kalkardı. Kendine bunca dikkat etmesi, saatlerce koşması ya da döktüğü dambılları kaldırması kızı biraz daha çekici görünebilmek içindi. Hep diri kalacağını sandığı vücudunun sarkmasını yine de engellememişti. Göz kapakları mesela. Buruşan dirsekleri, iyice esneyen yanakları. Bedenden geçerken hükmettiği zamanın yüzden düşerken çekip götürdüklerine direnememesi.

Son üç yıldır, onu sadece zihninde yaşamaya başlamıştı. Otuzunda başka heveslerin peşinde koşan bir Dina. Elinde serpilmiş ve artık çok seyrek gördüğü kadını işlemeye karar vermişti. Onun türlü hallerinin dökümünden ibaret olan koleksiyonun sancısı da böyle başlamıştı. Her yaşının suretini öyle ustalıklarla çıkarıyordu ki, bir zamandan sonra kendinden korkar duruma gelmişti. Bu kadar sapkınlaşmış olabilir miydi? Her yaşı farklı anlarla önüne dökülüyordu. Silinip gitmesi gereken detaylar hikâyenin anafikrinin belirginliğini de geçmişti. Dina on yedisinde, sırt çantasından çıkardığı kâğıtlar parmağını kesiyor, parmağını ağzına sokuşu. Dina on dokuzunda, terlemiş, koltuk altlarında halkalar, utanmış. Dina yirmi. Kaşlarını yamuk almış. Yirmi bir. Üzülmeye gereken bir şeyler ararken dalgın, durmadan sorular soruyor. Yirmi üç, sarhoş, atölyede kalmak istemiş,

eve böyle gidemezmiş, kusmuklar içinde, sabah habersizce çıkmış. Yirmi beşinde, hâlâ tuvaletten çıktığında eteği beline sıkışmış mı kontrol etmiyor. Yirmi altı, ne de dalgın, bir an önce yanından gitmek istiyor. Dudağını ısırarak Dina, bakışını kaçırarak, dinlemeden evet diyen, pişman olan.

Regl kanının eteğine geçtiği gün –on altısının ortaları, ilk zamanları– ders bitimine kadar arkasındaki leke için onu uyarmadığını ve bundan hain bir zevk duyduğunu artık kendinden saklamadığı an, bu görüntüyü defalarca gözünün önüne getirmekten çekinmediğini de fark ettiğinde koleksiyonun genişlemesi hızlanmıştı.

Aylardır diyetini ödemeye birkaç haftası kalmış sürgünler gibi çalışıyordu. Teninin kokusunu değiştirecek kadar başında beklediği ateşin yalazlarının cildini kırıltırmasına izin vermişti. Fırından çıktığı her gün yüzü bir yaş alıyordu. Bırakmıştı umursamayı. Tam tersine yaşlılığın onu ele geçirmesini, organlarının bir bir iflas etmesini arzuluyordu. Cenazesinde mi görürdü bir daha onu?

Beyaz örtülü kaidenin üstünde dikilen Dina. Dehasını ona fark ettirmeden törpüleyip kendine yonttuğu. Başının üzerinden çektiği ruhunu atölyesine gömdüğü kadın.

İki

Dina, on yaşına yeni girmişti. Evden uzaklaşır dururdu. Nereye gittiğini kimse bilmezdi. Anne ve babası onu aradıkları hiçbir yerde bulamazlardı. Uzun yıllar Dina, bu şekilde dolaştı. Eve yüzü gözü çamurlar içinde döndü. Dallar bacaklarını çizmiş, dikenler yüzünü dağlamış, sivrisinekler kollarını yemiş olurdu. Bir gün ailece kamp

yaparlarken çadırından çıktı. Uzaklaşıp ağaçların arasına, toprağa oturdu.

O günden sonra her yıl ocak ayının dokuzuncu gününde bir çocuk doğurdu. Gitmeden evvel ateşte ısıttığı çoraplarını giyerdi. Özenle sakladığı davulunu ve tilki derisinden yapılmış kürkünü de yanına alırdı.

Oturdukları yerin ardındaki tepede olurdu her şey. Bu tepenin en yüksek yerinde küçük bir göl vardı. Doğum sırasında onun üstünde yükselirdi. Çocuğu göbeğinden çıkarırdı. Doğurduğu şey bir süre sonra turna balığına dönüşürdü. Balığı ellerinin arasından göle bırakırdı.

Turna balıkları her senenin ocağının onuncu gününde gölden bir kez göğe zıplardı. Kıyıya düşen turna o sene dünyaya gelip aldığı nefesin bedelini ödemek zorundaydı. Kim bilir kaç yıl sonra döneceği gölüne ve kardeşlerine bakıp yüzgeçlerinden başlayarak insana dönüşümünü başlatır, küçük bir embriyo olup otların arasında kaybolurdu.

Dina, giden çocuklarının ardından bakıp yeniden doğurana kadar ağlardı. Ağlamaktan gözünün bebeğine dek mosmor olurdu. Bir gün doğururken öleceğini ve o güne kadar göle düşmüş en güzel turnaya dönüşeceğini ona hiç söylememişlerdi.

Üç

Kaburgalarının altında öyle incelirdi ki belinin onu kavrayan kumaşların gerisinden kopacağı düşünülürdü. Bu inceliğe karşın kavislenen geniş kalçalarını saklamak için giydiği bol eteklerin üzerine salıverdiği gömleği hep boya

lekeleri içinde olur, bu da ona ayrı bir çekicilik katardı. Neşeli, düşünceliydi. Biri adını çağırduğunda yüzü hemen ışıldayan, sessiz ifadesiyle bakana dinginlik veren bir yapısı vardı. Yardımsever, sıcak, anaç. Merdivenlerinde büyüdüğü okulun bahçesinde oturup eskizler yaparken bir gözü hep öğrencilerinin üzerinde.

Suryan Hoca'nın atölyesine kabul edildiğinde korkuyla kapıdan giren titrek çocuğun yerinde artık yeller esse de, yine de çözemediği tutukluğunun yansıdığı işlerinin tatminsizliğini yaşıyordu. Sıkı bir eğitim sonunda, ürettiği heykellere, portre ve kolajlara gitgide büyüyen gözlerle bakan Suryan Hoca'sının dediğine göre hepsi çok iyi fiyata gidecek eserlerdi. Sergisinden günlerce bahsedilecekti ona göre. Seneye Prag'daki bienalde yeri hazırды. Bu şevklendirmelere rağmen Dina, hâlâ tamamlayamadığı parçanın, bir türlü ulaşamadığı -ama nerede olduğunu da bilmediği- noktanın eksikliğiyle çatışmanın fark ettirmeden içine yayılmasıyla, geçmişe dönüp hatırlamaya, sorgulamaya ve düşünmeye başlamıştı.

Okuldaki ilk iki senesinde hocasının hayranlığını kazanmasına rağmen, erkeklerle beraber olmaya başlamasından itibaren katlanılmaz derecede huysuzluğa maruz kalıp tarzının eleştirilmesi. Mahcubiyetle kısa zamanda tanışmasını sağlayan bakışlarının uzunca bir süre üzerinde durmaması. Hissedip kimseye dillendiremediği diken üstünde olma duygusuyla büyümenin bilişsizliğinde. Kumaşların altına saklanması biraz bundan. Kilin içine yerleştirecekleri iskeleti yaparken vücudunu tarayışı usta gözlerin. Tıraş edercesine, fazlalıklarından ve kusurlarından ayırarak etini. Çalışırken birbirine dokunan parmakların-

dan ona tiksintiden başka bir şey geçmediğini anlatabilseydi. Bir bakış, yüz buruşturma. Belki şimdi çoktan çıkıp gitmiş olacaktı karanlık atölyeden. İyi eserlerin yansımından başka bir şey olamayacağını kabullenip hocalığa başlamasına hayret eden anne ve babasına tutkulu şekilde karşı çıkıp tüm amacının başkalarına öğretmek olduğunu savunmuştu. Gerçekten böyle düşünüp düşünmediğini, hayatını adadığı ulvi amacın bu merdivenlerde oturmak olup olmadığını ilk kez soruyordu kendisine. Denizin kıyısında azametle dikilen okuluna baktı kafasını kaldırıp. Gülümseyemedi.

Yeteneğinin yasını tuttuğunu anbean fark etti.

Görüntü dünyasında gezinemediğini, renkleri istediği gibi karıştıramadığını, elini oyuntularda hep biraz fazla oynattığını, yirmisinden beri artık bahçelerde kaybolamadığını, yutkunurken acıdığını kaburgalarının. Sürekli nefesini içine solumaktan. Kanının eteğine geçtiğini daha ilk andan beri anlayıp dersin sonuna dek mağrur duruşunu -ve ustasının bunu gördüğünden adı gibi emin- kendisini hiçbir şekilde uyarmamasını. Utandığından mı? Değil. Mahcup etmemek için? O utanmaz gözlerindeki açlığı kavradığından beri mümkün değil diye cevap verebilirdi bu soruya. Onun kıvrımları, onun çatısı, onun hayalleri. Kahve içme saatinin bile hiç şaşmadığı bir düzende, derslerden sonra da peşine takılan adamı incitmemek için bunca direnmesi, sabretmesi. Onun rüyası, onun resmi, onun dehası. Yazlığın bodrumunda çürüyen çizimlerinin ahengini yitirışı. Sadece füzen kullanmasına izin verışı. Limbosunda kabuğunun kalınlaşması, salyangoz kıvrılışı içine.

Kalktı. Gözü sahili taradı. Uzaktaki bir bankta oturmuş elindeki bloknota eskizler çizen adamı gördü. Yanına gitti. Adını söyledi: “Azer.”

Dört

Çelimsiz vücuduyla modellik yapmaya, utanma yetisini yitirip kıvrımlarını sergilemeye alışması kısa sürmüştü. Uzun kıvrıcık saçlarını ensesinde toplayıp istenilen pozisyona getirilmek için çırlıçiplak beklediği anlarda, ayakta öğrenci dizilerinin en arkasında durup kollarını kavuşturan kadını düşünürdü. Şövalelerin arasında gezinirken onun ayak seslerini duymak, eteğinin hıştırtısını hissetmek. Onun öğrencisi olmak yerine baktığı basit bir nesne olmak. Kirasını ödemeye ancak yeten ücretinin karşılığında, kasıklarından gittikçe yükselen gölgenin ağırlarından kurtulmaya çalışmanın yorgunluğuyla dalıyordu uykuya. Onu düşünmenin bir parçasıydı bu da. Kollarını kavuşturan kadına sadece bakmak.

Dina'nın gelip kendisini çekiştirerek atölyesine götürmesi. Yere serdiği çarşafta istenilen pozisyona sokulurken titriyordu. On saatlik ücretini sorduğunda anlamadan yüzüne bakması, sayıları telaffuz edemeden para alamayacağı söyleyebilmesi, sonra yüzü karanlıklara gömülen kadının verdiği şekilde kımıldamadan kalması... Çalışma on beş saate vardığında uzun süreli hareketsizlikten gerilen gövdesinin istemsizce yana devrilmesiyle Dina'nın kendine doğru koştuğunu görmesi bir olmuştu. Kollarına dokunan buzdan ellerin soğukluğuyla dikenleşmişti tüyle-ri. Altındaki çarşafı sırtından aşırıp ısınması için ovalayan

Dina'nın altında, zihnini sarmalayan ve oradan damarlarına canavarca akıp kasıklarını şişiren itkiyi bastırmaya çabalıyordu. Bakmak. Salt bakmak. Bir tek bakmalı ona, uzanıp kırmamalı derisini. Başını gözünün menekşesine yaslamasıyla birlikte atölyenin kapısının açıldığını duydu. Suryan'ın iğrenmeyle buruşan yüzünü, Dina'yı saçından tutup kaldırmasını, ona burada bu şekilde ne yaptığını defalarca soran gözlerinden fıskıran ateşi sırayla gördü. Sadece çalıştıklarını açıklamaya çabalayan Dina'nın saatlerdir uğraştığı eskizin önünde dikilen Suryan öfkeli bir bizona benziyordu. Önündeki taslakla dehasını aşır göğün yedinci katmanına çıkmış öğrencisinin, artık aklının kölesi olmadığını anlaması uzun sürmedi. Suryan karalamaların heykele nasıl dönüşeceğini görmüştü. Kendi Dina'larından daha güzel, daha canlı.

Aralarında dillendirilmemiş duyguların, ertelenen dokunuşların, hayalde fazlaca yaşatmaktan doğan gerçekdışı düşüncelerin, en basiti de uzanıp genç eti dişleyememenin intikamına doğurgan bir an açıldı. Suryan, Dina'ya, Dina Azer'e baktı. Önce eskiz yığıntısına atlayıp kâğıtları kucaklayan Suryan'ın çizimleri yırtıp ara ara ağzına sokuşturmasını, ağzında biriken kıvamlı topları tükürmesini, sonra boyaların durduğu masaya tekmeler savurmasını izlediler. Azer az evvel üstüne örtülen çarşafı belinin hizasında yumruklarının içinde tutuyor, Dina ufalmış ağızıyla hocasının dağlanamayan öfkesini izliyordu. İdare edebileceğini düşünüp zamanla unuttuğu saplantının bunca yıl sonra, böyle anlamsız bir sebeple yüzüne patlamasının ötesine geçip havada savrulan kolları tutması ve Suryan'ı sakinleştirme lazımken, kımıldayamıyordu. Boynunda terli avcun yakı-

cılığını hissetti. Gözleri büyürken aklından geçen o gün ocak ayının onuncu günü olduğuydu, bu yüzden boynunu kıvrır kıvrır serbest bıraktı. Başını bir yana eğip teslim oldu Suryan'ın demirine.

Yorgan yumruklarından boşandı, Azer kemiklerine ve kaslarına yapışmış derisini deler geçer biçimde koştı atladı bileği buldu boyundan ayırmaya kalktı avcu ne ki iki eli de mâlik olamadı. Dişlemeyi, dizleriyle vurup Suryan'a tırmanmayı, onu Dina'nın çoktan morarmış boynundan ayırmayı. Arandı, etrafta kalemler hepsini silah yapıp delip geçti ama eğemedi demiri. Dina'nın düşüşüne baktı. Dehşetle üzerine yürüyen adamın onu tutup kurban edilecek şekilde yere oturtmasına ses çıkarmadı. Adamın belinden çıkardığı bıçağın -atölyesinde kendi dövmüştü- keskinliğine itiraz etmedi. Yaşamın son anında akıldan geçenle gözden geçen birbirini tamamlar diye bilirdi. İshak mıydı İsmail mi diye sormak için ağzını açmışken göz kapağından bir turna atladı. Ne indi bir dört ayaklı, ne bir ses çıktı gölden.